

mai

PERIODIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

JOAN REUS

TELEFON 5

COMERÇ DE FUSTES DE TOTES CLASSES DEL PAIS I CARBONS VEGETALS

Explotacions forestals :: Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbucies a Barcelona, tres dies a la setmana i diari d'Arbucies a Hostalrich i vice-versa

AUTOS-TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa «Maderas Coll Viader, S. A.» de Barcelona.
Contratista de la Companyia de M. S. A. i Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres :: Representant de la casa «Ramoneda Germans» de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner

SASTRERIA

La Fàbrica

Francesc Casanova

Continuament grans novetats

Immens stock de Camises, Gorres, Corbates, Cinturons i Tirants a preus econòmics :: Ultims models i articles de gran fantasia per a senyora.

Confiteria i Comestibles

E. GIRBAU

Successor de M. Garrofa

Tortells de pasta de full i llevada
Lionesa Borrego

Especialitat en

Bollos Acaramelats i Carquinyoli

Riquíssim Plumcake i

Pa de Génova (D'ENCARREB)

SORRAY, 3- ARBUCIES

GARATGE MECANIC

Prensa per el montatge de Macissos
Reparació d'Autos
Bàscula pública
Dipòsit i venda de Benzina, Petrolis i Olis i Coixineis

Francesc Paret i C.^{ia}

Stat. Ltda.

VENDA DE NEUMATICS I MACISSOS
de totes marques

CENTRAL

TUSET, 18

TELEFON 74742

BARCELONA

Fàbrica d'Anissats, Licors i Aixarops

ANTONI GUALBA - ARGENTONA

Despatx central:

Santa Teresa, 30 - M A T A R Ó - Telèfon 64

Grans tallers de
construcció de Car-
ruatges i Carroceries
per a Automòbils

JOAN AYATS

Els més importants tallers de la comarca

—Gran especialitat en Cotxes-Omnibus per el transport de passatgers—

-- Exquisit licor Ferro-Quina --

CALISAY

Magi Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

BARBERIA MODERNA

DE

JOAQUIM VIDAL

Acurat servei — Servei antisèptic
lo més modern — Saló especial per
a senyores — Especialitat en la ta-
lla de cabells a la «garçonne»

senyores!

Tots els articles de Perfumeria i pro-
ductes de Bellesa, els trobareu a la

BARBERIA MODERNA
CARRER DE CAMPRODON, 47

La Industrial
Sud-Americana

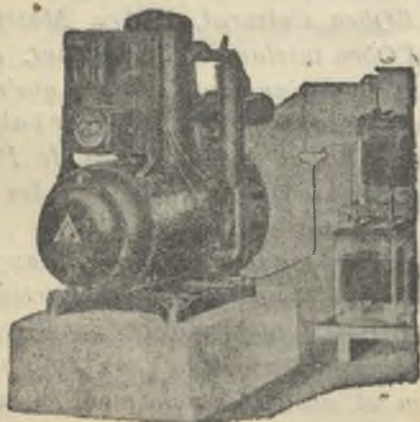
FÁBRICA PORTA-PLOMES
MANECS PER A PAY-PAYS

JUGUETS

TORNERIA MECANICA

Telèfon 2

ARBUCIES

La suprema calitat en Radio,
l'aconseguirà adquirint un
aparell de

RADIO - REM

Aparells de 4 vàlvules a 500 ptes.
i de 3 a 250 ptes. Complets amb
instal·lació i tot.

FRANCESC POL

Pietat, 10

ARBUCIES

El Baix Montseny

IMPRESSIONS

Per a últims d'Abril o primers de Maig, déiem en l'últim nombre, està projectada l'inauguració de la Sucursal que la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis obrirà en la nostra població. Ja hi hem arribat. Definitivament tindrà lloc el dia 5 de Maig, coincidint amb la diada de la nostra aparició. La mentada inauguració es farà amb tota la solemnitat que ella es mereix, assistint-hi personalitats de gran relleu en el camp de l'acció social. Arribada dels representants de la Caixa; ofici solemne a tota orquestra; benedicció del Casal; acte de divulgació econòmica-social i benèfica de la Caixa; apat amb que seran obsequiades les Autoritats i representacions locals i audició de sardanes. Veu's aquí els actes amb que's celebrarà, en la nostra xamosa vila, l'inauguració de la mentada sucursal. No cal dir que serà una data memorable en els anys de la nostra història.

Nosaltres que estem enamorats de les formosors de la fondalada arbucienca i ens amarem d'entusiasme per tot ço que enalteix la nostra vila, n'estem xops i voldriem que per a tots els arbucienca en fos una diada de veritable joia. La cosa s'ho mereix de debò. La Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, és una glòria de Catalunya i amb les esplèndides irradiacions de la seva activitat, econòmica-social i benèfica, ha cridat fortament l'atenció arreu on s'ha donat a conèixer. L'Obra dels Homenajes a la Vellesa, l'Obra Antituberculosa, l'Obra d'Amor als Invàlids, l'Obra Femenina, l'Obra Infantil, l'Obra Cultural, l'Obra Maternal, l'Obra Agrícola, l'Obra Marítima i l'Obra tutelar de l'Emigrant, ultra l'Obra de facilitar un pervindre falaguer mitjantçant l'estalvi, que'n són les diferents manifestacions de la seva activitat parlen prou clar i alguna d'elles en la celebració de la Quinzena Social Internacional de París, l'any passat, donà a la Caixa un relleu que la posà a l'altura de les primeres institucions benèfiques socials del Món.

Es per això, doncs, que ens gaudim pregonament davant l'inauguració d'una Sucursal de la mentada Caixa en el nostre poble i voldriem que tots els arbucienca estessin també amarats d'entusiasme com nosaltres.

Arbucienca, prenguem part en tots els actes que's faran amb motiu de la mentada inauguració. Palesem el nostre entusiasme i el nostre agraïment pregon anant, com un sol home, sens diferències de cap mena, a rebre als representants de la Caixa Central de Barcelona. No siguem

una nota desafinada en el concert unànim de tants pobles que l'han celebrada. Acollim amb els braços oberts a quins ens porten semença d'amor i redempció. Per dignitat i per enaltiment del nostre poble no deu faltar-hi ningú.

EL BAIX MONTSENY en donar la benvinguda als il·lustres visitants, anhela que la visita a la nostra població els sigui ben plaenta i a l'ensem desitja a la Sucursal de la nostra vila llargs anys de vida floreixent i de veritable puixança.

Idea plausible

Aprofitant l'avinentesa d'obrir-se aviat l'Exposició Universal de Barcelona, el valent setmanari *Catalunya Social*, ha llençat l'idea de celebrar, durant els dies de l'Exposició, una Setmana Social en la mentada ciutat. Només en apuntar l'idea, de seguida ha trobat un sentiment d'aprobació en tots els periòdics catòlics, més o menys importants, que's publiquen ací i allà de la nostra terra i tots ells se n'han fet ressó per tal d'encoratjar als valents lluitadors de *Catalunya Social* a portar-la a feliç terme. El nostre company de palestra, l'assenyat i ben escrit setmanari *Recull* de Blanes, ha acollit l'idea amb un entusiasme que n'és mereixedor de tots els nostres elogis.

No cal dir que EL BAIX MONTSENY bo i essent tan petit i, encara que tenint un camp d'acció ben limitat, també aplaudeix l'idea i amb tot l'entusiasme de que és capaç s'hi ha volgut associar. Les qüestions socials han aconseguit, arreu del món, un relleu tan marcat que, davant seu, s'han enfosquit qüestions que en altre temps havien inte-

ressat de debò als homes. No essent el treball més que l'activitat humana, ha dit Lacordaire, tot necessàriament es refereix a ell i segons sigui bé o mal distribuït, la societat estarà bé o mal ordenada, sortosa o dissortada. Per això, l'Església que té com un dels més preats timbres de glòria, l'haver sigut en tot temps i a tot lloc l'amiga del poble i que resta fermament convençuda de que perdre l'influència del poble equival a perdre el pervindre, es preocupa constantment de les qüestions que a ell més l'interessin. La qüestió obrera gairebé gosaria dir que n'és la gran preocupació de l'Església dels nostres temps i donar-li la solució que calgui, des de l'encíclica «*Rerum Novarum*», s'hi han encaminat mantes disposicions pontífiques. Es la qüestió dels nostres dies i a nosaltres, que tenim l'obligació d'emmotllurar el pervindre com els nostres pares emmotlluraren el passat, ens pertoca, secundant el desig de l'Església, que n'és el de Crist, preocupar-nos també de les qüestions obreres. Plorar els mals que trontollen la societat i plànyer-se dels estralls del sindicalisme i no fer res més, és el mos-

ni d'homes asseguts davant la porta dels cementiris, plorant els estralls amb que la mort omple les tombes i les vides que mai més tornaran. No n'hi ha prou de plorar; és necessari treballar per tal de que la societat visqui en Crist, per Crist i per a Crist, única manera de resoldre els problemes de la vida social. És per això que ens plauria tant la celebració d'una Setmana Social Catòlica a Barcelona.

FLAST

Contes per a "El Baix Montseny"

La primera rosada...

La nit és serena com poques s'en veuen... Els estels, com eixam de diamants lluint a la magestàtica llum del sol, parpallegen encastats en el firmament. La lluna refulgent besa la terra i plateja les ones que escumejant-se es desfan prop de la platja. Els rossinyols, corpresos per l'encís d'aquella nit, es deixonden i un enfilall de notes divines, que componen una passada, es disper-se'n per l'espai... El ventet, fi i suau, mou lleument les fulles dels arbres que romanen ensunyades.

Al cim d'una muntanyola, un castell altiu i senyorial, apar que enfonsa, cel endins, les seves torres ensuperbides... De cop s'obra un finestral i apareix una donzella, que esguarda entristida l'estelada. Dues llàgrimes, rodolent com dues perles per la seva

cara ivorina; sospira lleument i agafant-se el cap entre mans esclata a plorar... La lluna, que al avisar-la ha cuitat a besar-la amb la seva llum, s'ha enternit i despenjant-se de l'espai, va devallant pausadament cel avall, avall, fins a la finestra on plora la nina.

—Què't passa, gentil minyona —li preguntà sol·licita— a què venen tantes llàgrimes?

—Oh lluna, companyona dolça, què't compadeixes del meu turment, ¡benhajes!... Vull contar-te les meves penes...

—Digues, digues... feu la lluna acostant-se més al finestral—Per què, plores?

—Escolta: Sóc la filla del comte Wifret... M'estava jo un dia, cap a la posta de sol, en una finestra que dona al camí del castell, delectant-me amb les cantúries dels aucells que saltaven, festius el brèncam dels arbres, quan passà per el camí un bell trobador, d'ulls feridors i de dolç parlar... Al veure'm va parar-se i després d'endressar-me una mirada que va clavar-s'em al cor com una sageta, va dir-me amb una veu dolça com una glopada de mel «Voleu que vos canti una troba, donzella encisadora» I quan jo li vaig haver respost que sí, mes amb el cap, que amb la veu, va esgarrapar amb passió les cordes de la seva lira, i de sa boca va eixir-ne una cançó que va comoure'm tota... la seva cantada melodiosa, mes que la dels pinsans i cadernerres, va entrar-me dins el cor «D'on has tret aquesta cançó bon trobador?—vareig pre-

guntar-li—qui té l'ha dictada?» «No se—va dir ell—potser l'amor... potser l'enyor...» I una conversa frassida de rialles, va entaular-se entre els dos. Per fi ell digué: «Es tard ja donzella, hem parlat prou... Vos plaurà que demà torni a fer-vos una cantada?» «Si, si—vareig respondre—que els teus cants encomanen l'alegria» «Oh mercès .. Escolteu... perdoneu... Deixeu-me besar, si us plau, aquestes belles trenes que, com dues cascates d'or, fan de marc a vostra cara angelical» Jo no vareig saber negar-m'hi i deixant penjar les trenes finestra avall, vareig contemplar gojosa com el trobador les besaba delirant. . Cada dia més va venir a delectar-me amb les seves reflexions i ¡ai! no se que passava pels nostres cors que constantment ens enyoravem l'un a l'altre. Però .. un dia de greu dissort i de dol etern per al meu cor, quan més dolça era la nostra conversa, els soldats del castell per ordre del meu senyor pare vingueren a prendre, al peu mateix de la finestra, al pobre trobador... Un envejós de la nostra sort havia espiat el nostre amor... I ara jo ploro aquí i ell a dins d'un tenebrosa presó, esperant l'hora no molt llunyana, que el seu cos, brandant a mercè del vent dalt d'una forca, servirà per afertar als corbs aformats de carn humana. I tot perquè ens estimavem, ¡com si aixó fos un crim! Què n'hem de fer doncs del cor si no podem estimar?»—I la nina, tornant-se agafar al cap amb les mans plorà desconsolada...

La lluna la besà repetidament i allunyant-se de la finestra, es tornà enfilat cel amunt, amunt, però s'havia commogut tant amb el relat de la donzella, que sens donar-se compte es posà a sanglotar i amb les llàgrimes abundoses que varen brollar dels seus ulls, va regar la terra siguent aquella la primera rosada que va caure damunt d'ella .. De sobte la lluna, horroritzada de les seves pròpies llàgrimes i creient que no feia per ella plorar, agafà un troç de núvol que vagava perdut per l'espai i és tapà la cara avergonyida.

RAMON FERRER MONTPLET

La diada de la festa major
és la festa del poble

El dia de la matança del porc
és la festa de la casa

Arbucies

A la masia de càn Bruix tot preparat estava, si la Gracia no oblida detall, a la Gracieta res li escapa, una munió de draps ben plegats, plats, plates, ansats, olles i gibrells, les eines d'acer relluït com l'argent, i el perol que de dins daurat sembla, penja a la boca de la xemeneia esperant la fogaina. Tot el conjunt fa flaire de netedat, la més preuada de les flaires.

L'Antoni, el masover, una mica inquiet per la tardança del mator, en Josep, és a l'era, d'un costat a l'altre, mirant si s'atança i al alvirar-lo, ens diu: ara.

—Déu ens dó bon dia, minyons. Antoni, ja podem començar la tasca.

Reservat per la
FABRICA DE TORNERIA MECANICA
per teixits, filats, gèneres de punt i
FABRICA DE CADIRES CURVADES
de
J. CASADESÚS VILÀ
ARBUCIAS **BREDA**

te de perspectiva esmentat, deixant de banda la rusticitat formosa del boscatge, sembla que les dues vessants es miren i a l'enssem s'acosten, i així seguint pas a pas, també es van acostant, acostant... fins besar-se. Ja no les separa el fondal.

Al juntar-se les dues vessants, no es confonen, el terreny queda més alt formant un sot som ple de vegetació feréstega, i així segueixen en llarga extensió amunt.

No he passat avant, quedant parat al peu d'un dipòsit construït de molts anys, a un costat del inici del sot per a recaptació d'aigua, però malauradament, amb l'escasesa de pluges d'ara de la manera que està, de poc pot aprofitar demanar altre obratge. Solitari entre la boscúria, davant la palesa comprensió i afany dels que el feren construir, hom queda imposat de respecte i de meditació. Aquest dipòsit apareix en el curs del temps, com penyora d'agraïment a la Providència per la situació del terreny, i de record i avís continu als presents perquè honorant llur memòria, honoren la seva, aprofitant aquesta providencial situació per a fer bon recull d'aigua, ço és de riquesa en el treball.

Corprés per aquesta impressió començo el retorn pausadament, pensant en el conjunt de necessitats que té la vida d'una masia, i mirant amunt i avall els prats i feixes, dic com recitant: crieu i reproduïu herba ufanosa, bona anyada de grans i de ferratges, de fruits i de verdures, quan els bons

i intel·ligents propietaris d'aquestes encontrades, sempre alents a l'obratge productor, que és a l'enssem protector, millorin la recaptació i conducció de les aigües que ara s'escorren al fondal tristes per no haver fet encara obra benefactora, i pogueu satisfer la set que si no plou, poc a poc us mustia, llavors altra ufanía tindreu.

Al afecte de l'instant, aixeco els ulls al cel demanant a Déu, que les pluges benignes es produeixen acompassades, i de la vostra fertilitat en siguin bones collites, premi merescut pels pacients masovers complidors dels seus deures, i en el treball incansables.

LEANDRE BERTRÁN

L'humitat, home, l'humitat

Aquell senyor a qui aludia en el nombre passat, tant malhumorat davant un cantaire, que esplaiava son afecte al poble on vegé la llum per primera vegada, enumerant les seves belleses engelosit i frissós, volgué parlar-ne amb desdeny i no sabent fer-ho d'altra manera, hagué de recórrer al tòpic de l'humitat del nostre poble, que de tan vell és ja gastat. Per tal de donar més força al tò sentenciós amb que parlava, hi afegí: Es que sóc metge i sé ço que jo dic, i vostè no podrà negar-me que Arbucies és una població molt humida. Permetim, li digui, vaig explicar-li jo que vosté, bo i essent metge, té un concepte ben

equivocat d'Arbucies. Si Arbucies és humida, ho és amb aquella humitat que és pròpia de totes les poblacions on hi ha abundó d'aigües. Aixís també són humides poblacions d'estiuig tan notables com Camprodon, Ribes, Olot i moltes altres. És humitat d'evaporació que mai s'ha considerat perjudicial, quan el terreny és sec i sens enxarcaments d'aigües brutes. El rieral arbucienc és enverdit per una munió de recs i torrenteres, que li donen una escaiença sens pariona i de la que'n som tan cofois els arbuciencs; però no permet enxarcaments de cap mena, car arreu, arreu és ben sorrenc i en termenar de ploure, quan ho fa, com un garbell deixa escorrer l'aigua tan depressa, que de seguida hom pot sortir a passejar sens temença a les mollenes.

Arbucies és una població, en quin paratge no s'hi formen mai boires; els seus jorns, descomptant el temps plujós, llisquen tan diàfans i serens com en les costes del nostre mar blau. Forasters emmalaltits de bronquitis cròniques, vinguts de fora, han millorat notablement en afixar la llur estada entre nosaltres. Jo concebeixo que sigui humida i que hom esguardi amb rezel la seva humitat, una encontrada de terreny argilós, rublerta d'enxarcaments, que donen lloc al desenrollament de tota mena de miasmes, on les boires s'hi passegen a son albir i on els canvis de temperatura hi assoleixen caire de brusquetat. Arbucies no és aixís. Només un apassionament desmesurat i una gran desconeixença de les condicions climatològiques de la nostra vila fan recórrer el tòpic insults i revellit de la seva humitat.

Encara anava jo parlant i ho feia amb el foc i coratge que donen la convicció i l'amor al poble nadiu, quan aquell senyor confes-

sà que no havia estat mai a la nostra vila i que només la coneixia de referències. Restí esglaiat. Aixís són molts dels que'ns bescanten; no han estat mai en la nostra població i es creuen en el dret de atacar-la.—MARIAN

Aires muntanyencs...

En el sostre blau feien filigranes uns núvois blancs i esponjats com el coló. Darrera els arbres hom oïa xiular l'esperit del vent com si fos una ànima malestruga que ens volgués acovardir. Caminàvem.. El Montseny cavaller feréstec amo de les rodalies cada volta ens tenia més a la vora i ens feia suar més. Aquell dia era de festa per ell; la gent hi pujava amb el cor esfonsat i poruc com si la impressió del magne espectacle que albiraria més tard des de la cima, el confongués com un record punyent i inesborrable.

El devallar fou fàcil; la imaginació curulla d'espai veia assequible tota la terra vista i incògnita; i hom es menjava amb els peus rapidament,—amb una velocitat fantàstica—un a un els pams de camí que l'allunyaven de llur poble.

Quan baixàvem alegrois i satisfets de la mutanya es quan vaig sentir l'emoció més forta de la meua vida, hiperbolisme?.. Una veu gentil i clara com el cant de l'ocell, cridava desesperadament en mig de la solitud. Una altra veu forta i varonil repetia els crits. En mig de la boscúria el ressó equivoc de les dues veus els allunyava bo i enganyant-los el falç eco... i el Montseny feroç engolidor d'amors pures i sentiments nobles, amb el seu front esquerp i saberut semblava que enraonés al nostre cor dient: heu's aquí dos ànimes que es cerquen i no es troben. Heu's aquí dos ànimes que estimant-se s'allunyen.

JOSEP M.ª BOIXAREU GINESTA

L'ALZINA DE CAN BLANCH

Als distingits senyors, el Dr. En
Sebastià Fossà i Na Conxa Blanch

A Càn Blanch hi ha una alzina,
la més grossa del fondal,
n'és formosa, gegantina;
qui la veu prou endevina
que d'anyades té un capdal.

Com si en fos sagrada planta
d'aquelles de l'antigor,
quin renom l'història canta,
ella en té bellesa tanta,
que hom trobar no pot millor.

De majestat per cert rara
i d'un aspecte imponent,
pot ben dir-se que n'és mare,
i més tard hu serà encara
de l'alzinar del batent.

¡Oh, si n'hàn lliscat d'anyades!
¡Si n'ha vist de coses grans
qu'ella té prou ben guardades!
Sempre ha seguit llurs petjades
en els boscos i en els plans.

Els frontolls de la tempesta
que als homes omplen d'esglai,
ni els estralls que fa la pesta,
han abatut mai sa testa,
ni li han minvat l'espai.

Mantes voltes d'allà el Cel
el llamp quèia, tot punyent,
per les gotes d'amarg fel,
amb que l'home tan crudel,
l'amargava bo i rient:

Més l'alzina que allà jeia
l'esguardava com si res,
i del llamp fins se n'en reia,
perquè ella prou que ho veia
que per ella el llamp no hi és.

Ni els bufets més braolants,
amb que baten les ventades,
n'han fet moure ses aglans:
ni tan sols els flocs pesants
que hi posaven les nevades.

Malgrat tots els mals paranys,
n'ha fet sempre tal creixença,
que'n que s'escorrin els anys,
i ella passi grans afanys,
¡si en té encara d'escaiençal!

Sa brancada n'és verdenca
i s'exten com bell desmai;
en la terra montsenyenca
com en la vall arbucienca,
res podrà igualar-la mai.

A l'abric de son ramatge
un ric llibre hi escrigué,
a Càn Blanch, tot fent hostatge,
car li plau son bell paratge,
el gran Víctor Balagué.

N'és xamosa fondalada
la del nostre Baix Montseny,
per verdor ben exalçada;
més sa història es ponderada
per l'alzina del terreny.

R. P.

ESPORTS

FUTBOL

Dia 7 d'Abril

«C. E. Granollers» 2 «C. D. Arbucias» 4

Dia 14

«D. F. C. Calella» 2 «C. D. Arbucias» 4

Dia 21

«C. D. San Celoni» 0 «C. D. Arbucias» 0

Dia 28

«C. D. Hilarienc» 3 «C. D. Arbucias» 6

Tots els partits jugats en el camp local
SPORTMAN

DE SOCIETAT

—Fou portat a les Piles Baptismals de Santa Maria de Mataró, el dia 14 d'Abril, un xamós fillet dels benamats subscriptors En Santiago Carreras i Na Maria Sajaloli. L'apadrinàren en tan solemne acte, N'Enric Carreras i Na Panxita Casellas de Sajaloli.

—L'últim diumenge de Març en la nostra Església Parroquial, contragueren matrimoni En Jaume Codina i Riera i En Jaume Más i Serrat amb Na Joaquina Torres i Rossell i Na Assumpta Serrat i Julià, respectivament.

—En la Capella de la Pietat, el dia 6 d'Abril, reberen la benedicció nupcial de mans del Dr. Pagés que els hi feu una platiqueta adient al acte, els arbuciençs En Ramon Pou i Dalmau i N'Angela Carbonell i Valls.

—Han sigut batejats en la nostra Parròquia: Teresa Solanas i Iglesias, Lluís Comas i Bellvehi, Josep Andreu i Fonoyet, Pere Mercader i Fugarolas i Maria Soms i Ferrer.

Necrològiques

—La primera setmana d'Abril, feren son traspàs En Ramon Ferrer i Rovira i Na Ramona Masnou i Fornells.

—Confortada amb els Sants Sacraments, el dia 9 morí Na Maria Codina i Argemí.

—També pagaren tribut a la mort en la nostra població, els dies 19 i 20 respectivament, Na Teresa Santell de Margarit i En Josep Puig i Gubau.

—A Caldes de Malavella on havia anat a prendre banys, es dormí en la pau del Senyor Na Carme Sucarrats, germana de la minyona de la rectoria d'aquesta Parròquia.

—A primers del mes passat, lliurà la seva ànima a Déu, en el poble de L'Esparra on residia, En Joan Roquet i Juanuix, germà de la nostra compatriota Dolors Roquet d'Iglesias.

—En l'Hospital Militar de Barcelona, morí un fill de l'Hostal del Fum.

Rebin les llurs famílies el testimoni de la nostra condolença, mentres pidolem una oració per a les ànimes dels difunts.

RELIGIOSES

—El segon diumenge d'Abril es celebrà en la nostra Església Parroquial, la festa de la Sagrada Família. A les 7 del matí hi hagué una solemne Comunió General amb plàtica i a la tarda funció en la que hi feu un eloqüent sermó Mossèn Miquel Gou, vicari de la Parròquia.

—Els Roders, el dia 20, celebren la seva festa anyal amb un ofici a tota orquestra en la Capella de la Pietat.

—Per tal de donar-li acabament l'últim diumenge de Maig, el dia 24 d'Abril començà en la Parròquia la celebració del tradicional Mes de Maria. Cada dia un nodrit Cor de Filles de Maria hi canta ben acuradament boniques avemaries i motets pietosos.

—Per tal de facilitar el Compliment Pasqual, la segona setmana d'Abril, fou portat solemniament el Combregar a tots els malalts de la Parròquia.

NOVES

Per Pasqua els rossinyols cantaires de «L'Orfeó Arbucienc» sortiren a cantar les tradicionals caramelles i ho feren rebé.

—A últims de Març romangué uns dies a càn Blanch, la simp-

tiquíssima senyoreta i distingida professora Na Dolors Farré.

—La benamada arbucienca Carme Masferrer, esposa del nostre amic i col·laborador En Francesc Riumalló, ha assolit un èxit ben falaguer en les oposicions de mestresses, fetes a Girona, aconseguint un dels primers llocs en la puntuació. La més coral enhorabona.

—Ha visitat la nostra Redacció un nombre de l'important setmanari «Recull» que es publica a Blanes. Agraïm l'atenció.

—Per tal de donar un concert de piano a Figueres, s'absentà de la nostra població, una temporada, la senyoreta Concepció Bonal.

—Amb motiu dels funerals de la difunta Angela Ferrer de Gudayol, poguerem saludar als volguts subscriptors En Josep M.ª Pascual i En Josep Vilar.

—Ha estat uns dies malalt el dilectíssim col·laborador en Felip Graells. Mercès a Déu està millor.

—El dia 10 d'Abril, el nen en Joaquim Bayès, va plantar-se una agulla a l'esquena, que li hagué de treure el Dr. Gelí.

—Els distingits professors de les nostres escoles oficials, el dia 11 d'Abril, feren dir una missa, que oïren conjuntament amb els alumnes llurs, en sufragi de la reina difunta Na Maria Cristina.

—A primers d'Abril sojornà uns dies en sa casa pairal, al costat de sa família, la volguda subscripto-

ra Na Maria Palomer de Bayer, resident a Molà.

—La tercera setmana d'Abril es possessionà de l'Escola de nenes de la nostra població, la distingida mestressa Na Maria dels Dolors Pons.

—Es troba altra volta entre nosaltres, després d'una llarga temporada lliscada a fora, la benamada subscriptora Na Francisca, vídua d'Andreu.

—Els Roders celebraren sa tradicional festa amb ofici, sardanes, concert i ball.

—Han visitat la nostra població els Rnds. Marian i Albert Burch, conjuntament amb Na Mercé Barraquer, vídua de Burch, mestressa del balneari «Termes Orión» de Santa Coloma de Farnès.

—El dia 21 del mes passat, un home de Mas Romeu tirà un tir a son germà. Sortosamen no el ferí pas de gravetat.

—Hem tingut el gust de saludar en la nostra població, als distingits esposos En Santiago Carreras i Na Maria Sajaloli, residents a Mataró

—A l'Hospital Militar de Barcelona, ha sigut operat del nas, el nostre benamat amic i entusiasta col·laborador En Rafel Vilà.

—Hem tingut el gust d'estrener la mà del nostre benamat amic Mossèn Lluís Regàs, qui ha sojornat uns dies en sa casa pairal.

—Ha honorat la nostra població amb sa visita, el Sr. Gil, secretari particular del Sr. Escalas.

ARTS GRAFIQUES - Santa Coloma de Farnès

LA HISPANO HILARIENCA, S. A. - (Autos Correus)

Despatx central dels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe de ida i volta de Barcelona a Arbúcies Ptes. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Ptes. 14'50.

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correus; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; De Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada dilluns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres; D'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; De l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia, del primer de juliol al 15 de setembre; De Sant Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a famílies.

Direcció i Administració:

Carrer de Valls, 1 - Telefon, 2
SANT HILARI

Administració i Despatx:

Camprodon, 9 - Telefon, 16
ARBUCIES

Per a bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257.

A la SABATERIA d'en Ramón Ferrer

se us farà tota classe de compostures a les sabates. Calçats a mida. Gran assortit en il·lustres, cremes, cordons, botons, civelles i tots els accessoris propis del ram.

Es cusen i es canvien peces a les pilotes de cuir

Preus sense competència!

La casa que us servirà millor!

Pietat, 19

ARBUCIES

Taller d'Espardenyeria

Lluís Vilá

Especialitat en esparde-
nyes d'alta novetat en
- classes d'estiu i hivern -

¿Esteu enterats de les esparde-
nyes amb sola de goma que fabrica
aquesta casa? **PROBEU-LES!**

Carrers Camprodón, 3 i Sorray, 8

ES VENEN ES LLOGUEN
I S'ARREGLEN

BICICLETES

— — Dipòsit de peces de recanvi

Enric Busquets

Tractant en rodells de totes menes
i mides

Castell, 81 ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

LLUM

FORÇA

CALEFACCIO

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Riumalló

CAMPRODÓN, 50

Orquestra - Cobla

L'ARBUCIENCA

2.ª CATEGORIA

Representant

Francesc Riumalló

Confiteria i Colmado

de

Martí Clopés i Fill

Reposteria i Confiteria en general
Vins, Xampanyes de marca i espe-
— cialitat en Pans de Passic —

Esmerada elaboració de Turrons
de Mel, de Massapà i de lema

Especialitat en Turró Montseny

Camprodón, 8

ARBUCIES

CONFITERIA I PASTISSERIA

MANEL FERRAGUT

PLAÇA NOVA, 10 - ARBUCIES

Per la gran diada del Ram...

...gran assortit en tota classe de
tortells. Briois. Pasta llevada i els
inimitables tortells de crema.

Per Pascua..'

...Immens assortit en tota classe de

«mones»

M. Gabel

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

A. Cardenas

Gran